

поне тия убити, които се търкаляха по самия път и които трѣбваше да прѣскачаме.

Когато 3-я и 4-а дружини се спустнаха при Химитли, 16-а дивизия стрѣлцитѣ и 5-а и 6-а дружини се намираха вече далеко напредъ, и за туй тѣ бърже закрачиха, за да ги стигнатъ.

По заповѣдъ на дружинния командиръ, азъ останахъ да причакамъ натоваренитѣ съ патрони коне, които бѣха останали назадъ, за да дамъ нуждната заповѣдъ на завѣдующия патронитѣ унтеръ-офицеръ, въ кое направление и расстояние да се държи отъ дружината.

Слѣдъ като направихъ това, азъ пустнахъ коня си въ карьеръ и стигнахъ дружината. Въ това врѣме топовнитѣ, а особенно пушечнитѣ гърмежи, татъкъ къмъ истокъ задъ с. Шейново, едвамъ се чуваха, — обстоятелство, което можеше да се обясни или съ това, че ний се бѣхме спустнали въ долината, или че отряда на Святополкъ-Мирски отстъпваше. Нашия отрядъ, построенъ въ двѣ линии,¹⁾ бързо се движеше напредъ.

Въ първата линия бѣха два батальона отъ стрѣлковата бригада. — На дѣсния флангъ 9-й, а на лѣвия — 11-й батальонъ. Като частенъ резервъ на тия батальони бѣха: задъ 9-й—5-а, а задъ 11-й—6-а дружина.

Това назначение на казанитѣ дружини въ частенъ резервъ на стрѣлцитѣ, караше опълченцитѣ неудържимо да се стрѣмятъ напредъ, за да оправдаятъ довѣрието на началството къмъ тѣхъ.

Слѣдъ стрѣлцитѣ и частния резервъ се движаха 3-я и 4-а дружини, Углицкия и Суздалския полкове. Гърмежи още нѣмаше нито отъ неприятелска, нито отъ наша страна. Но ето, на дѣсния флангъ на противника, — тамъ прѣдъ корията, се изви кълбо димъ и се раздаде топовенъ гърмежъ. Слѣдъ минута сжщо такъвъ гърмежъ се раздаде въ центра на неприятелската позиция и гранатитѣ зловѣщо заговориха. Огъня пламна вече. Нашата планинска батарея излѣзе напредъ и откри огънь по неприятелската — въ центра. Слѣдъ малко се зачу — испърво срѣщу нашия лѣвия флангъ, а подиръ по цѣлата неприятелска линия, пушеченъ огънь и куршумитѣ забръмчаха и заплескаха около насъ. Нашата стрѣлкова верига — сжщо откри сполучливъ огънь по неприятеля.

¹⁾ Гледай плана въ края на книгата.